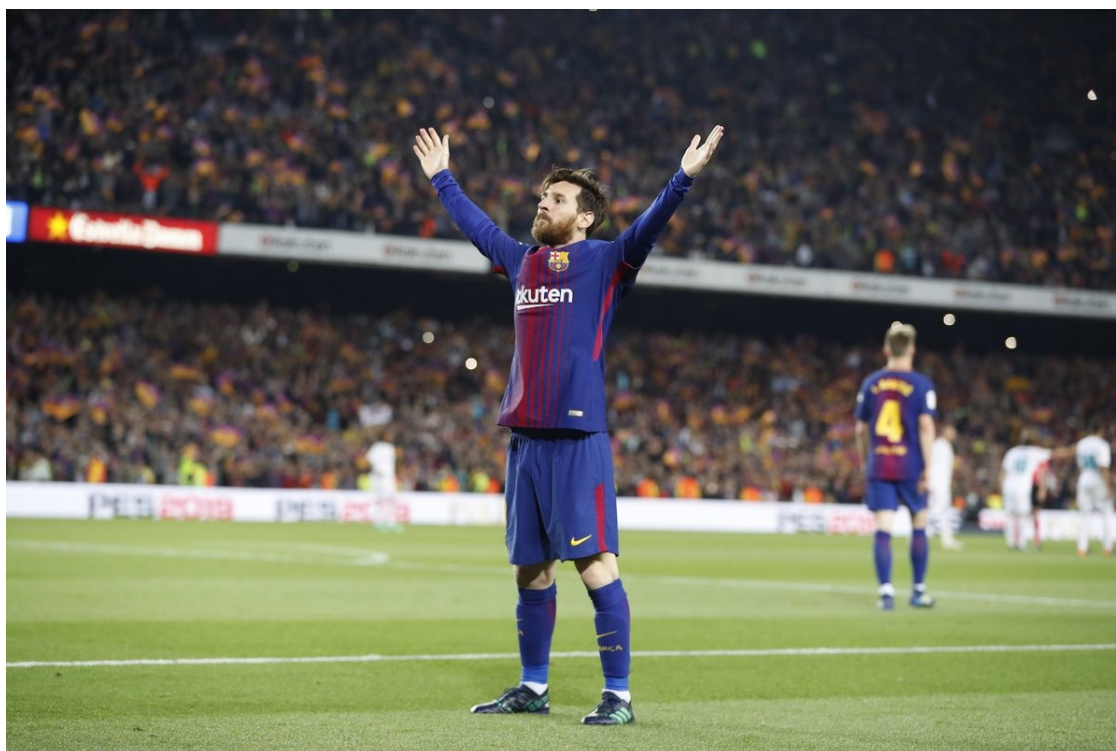

Anatomia de l'adeu de Messi: les raons del comiat més dolorós

Ramon Besa, Ricard Torquemada, Danae Boronat, Sique Rodríguez, Sònia Gelmà i Roger Saperas analitzen a NacióDigital la convulsió al Barça per la intenció de l'argentí de deixar el club

Messi, celebrant un gol al Camp Nou | FC Barcelona

Mai un burofax havia trastocat tant el Barça. La petició de Leo Messi per marxar del club (<https://www.naciodigital.cat/noticia/207737/messi/comunica/al/barca/vol/abandonar/club>) després d'una temporada en blanc i un divorci absolut amb la junta directiva de Josep Maria Bartomeu (<https://www.naciodigital.cat/noticia/207738/decisiones/bartomeu/fet/enfadar/messi/divorci/amb/club/moments>) ha deixat el barcelonisme immers en una nebulosa de tristor, desorientació i malenconia pels termes en què s'està desenvolupant l'adeu de la llegenda més gran de l'entitat. Messi s'ha mostrat ferm en la decisió de no tornar a jugar amb el Barça, fins al punt que no es presentarà a les proves mèdiques prèvies per iniciar la pretemporada (<https://www.naciodigital.cat/noticia/207871/messi/comunica/al/club/no/es/presentara/ciutat/esportiva>).

La situació al Barça és de convulsió. Per analitzar-ho, parlem amb sis analistes coneguts de l'ecosistema blaugrana: Ramon Besa -*El País*-, Ricard Torquemada -narrador dels partits del Barça a Catalunya Ràdio-, Danae Boronat -*Mediapro*-, Sique Rodríguez -*SER Catalunya*- i Sònia Gelmà -presentadora del *Tot Costa* de Catalunya Ràdio-. Els hem traslladat aquestes tres preguntes.

Leo Messi, en un moment del clàssic. Foto: FCB

1. Què s'amaga darrere l'adeu de Messi i com queda tocat el futur esportiu del club?
2. Per què Bartomeu no plega i trasllada la pressió d'explicar-se a l'argentí?
3. Hi ha prou grups a l'oposició per pensar en un canvi de rumb a les properes eleccions?

Ramon Besa: "El Barça descansava en Messi i això és una imprudència"

1. Messi és un guanyador, no sap perdre. Es resisteix a perdre i, quan perd, busca culpables. Messi arriba a la conclusió que el club s'ha extraviat, perquè la política esportiva és erràtica, i assenjala la directiva. I, en lloc de donar-los un any més de gràcia, creu que ja els n'ha donat molts. Segurament, no se sent corresponsable de la situació, per bé que també en té una part de culpa. El que té clar Messi és que ja no vol jugar al Barça. El problema és que té uns vincles contractuals que no es desfan com ell s'escapa dels defenses, perquè ningú té els 700 milions d'euros que diu al contracte. El que té una estratègia és el seu pare i així ho demostra la clàusula d'escapament que figura en el contracte de l'argentí i que a *El País* vam explicar el 2017. Al final s'ha demostrat, en contra del que deia *Mundo Deportivo*, que aquella clàusula servia per jugar a tot arreu, també a Europa. El pare tenia una estratègia i abans del final de la temporada ja es va aturar la renovació, però la qüestió és que la clàusula és interpretable jurídicament.

"El Barça ha de recuperar el sentit d'equip, perquè hi ha el perill real de convertir-se en l'Ajax o el Milan"

Sigui com sigui, el Barça queda tocat. El Barça descansava en Messi i això és una imprudència. El

Barça ha funcionat quan ha tingut sentit d'equip. Si t'ho jugues tot en Messi, si marxa, has de refer l'equip i també el club, perquè el club avui és un desori. El Barça ha de recuperar el sentit d'equip, perquè hi ha el perill real de convertir-se en l'Ajax o el Milan. El que ha passat és que quan l'equip ha deixat de guanyar s'ha vist que al club no hi havia res. El Barça està endeutat, el projecte de l'Espai Barça no s'ha començat i les marques que tenia l'entitat en un context global, com el *Més que un club* o l'ADN futbolístic, ja no funcionen. Tot descansava en Messi.

2. Bartomeu ja no podrà reescriure la seva història, passi pel que passi. Quedarà tacat per la seva gestió. Es va cometre una gran errada, que se sintetitza en el lema que li permet a Bartomeu guanyar les eleccions: *Triplet i trident*. Quan ha desaparegut el trident, no s'ha guanyat el triplet. Aquell era un eslògan sense sentit de club. Les motivacions de Bartomeu passen per tancar l'exercici comptable i m'imagino que no vol que li diguin que deixa el club pitjor que se'l va trobar, perquè no es repeteixi l'acció de responsabilitat. La qüestió comptable és rellevant, perquè s'ha fet enginyeria financera en els darrers anys. Potser, en termes econòmics, es pot pensar que a la directiva li pot anar bé que Messi marxi, però Messi també és una marca. Si el Manchester City el vol als 33 anys és perquè és una marca. La coronació de Messi com a futbolista es produeix com a punt i final d'un gran equip. Quan Messi ha anat sol, no ha pogut com hauria volgut.

"Bartomeu ja no podrà reescriure la seva història, passi pel que passi"

3. Ens trobarem candidats ja coneguts, com Agustí Benedito o Toni Freixa. Però es preveuen dos grans blocs a les eleccions. Un bloc en forma de candidatura amb reminiscències nacionalistes, amb noms com Víctor Font o Joan Laporta. Caldrà veure si serà una sola candidatura o tots dos s'enfrontaran a les eleccions. I després hi haurà una candidatura en termes de continuïtat, que es mostri respectuosa amb l'etapa de Rosell i Bartomeu, i que podria liderar Jordi Roche. Aquest seria un model que creu més en els futbolistes com a reclam, un model més mercantil i de negoci, similar al Madrid de Florentino, com han demostrat Bartomeu apostant per Neymar i Bartomeu en Griezmann. Algú defensarà aquest camí. I es podria obrir una tercera via, més vinculada altres poders, amb el nom de Joan Rosell. En qualsevol cas, hi haurà aliances. Ja va passar el 2003 que el duel es va acabar reduint a dos candidats, Bassat i Laporta. Bassat era la candidatura dels consensos, però Laporta va guanyar per empenya i perquè el soci volia foc nou.

Messi, xutant la falta del primer gol Foto: @FCBarcelona_cat

Ricard Torquemada: "El punt de vista esportiu no ha estat una prioritat de la directiva i tampoc ho serà ara"

1. L'adeu de Messi forma part d'un cicle que s'havia acabat. L'equip demanava pròrrogues cada any, però quan arribava a Europa, Europa deia prou. Messi decideix ara tancar el cicle. Mentre hi fos Messi era difícil tornar a començar perquè, per fer-ho, calia un projecte i prendre decisions. Només així pots demanar a Messi que després formi part de la reconstrucció. Però aquestes decisions no hi van ser. I el 2 a 8 contra el Bayern a Lisboa desencadena un final que s'havia advertit en desfetes a Europa. Els avisos s'havien produït a París, Torí, Roma i Liverpool.

"El que fa que Messi peti és que ell no troba la complicitat d'algú al club que li presenti un projecte nou i guanyador"

La reconstrucció era necessària, amb o sense Messi. El que fa que Messi peti és que ell no troba la complicitat d'algú al club que li presenti un projecte nou i guanyador. I, com que no es produeix, ell es refugia en la seva colla de futbolistes, perquè veu que el projecte no es reactiva i s'actua per inèrcia. La directiva no ha fet res per revertir la inèrcia. No hi ha una política esportiva forta per triar un pla que integrés Messi. Per això crec que és molt difícil pensar que ara hi hagi reconstrucció. Aquest any serà una pròrroga més que un renaixement.

2. Ja fa temps que, al Barça, l'aspecte econòmic és la prioritat. El lema de la victòria electoral de

Bartomeu va ser *Triplet o trident*, i s'han prioritzat els jugadors, perquè el missatge era resultats i cromos. I els resultats s'havien mantingut per la inèrcia de l'equip. Des de fa un parell de temporades, alguns dels moviments esportius ja tenien una explicació exclusivament econòmica, com els intercanvis de Neto per Cillessen amb el València o el d'Arthur per Pjanic amb la Juventus. I la decisió de Bartomeu d'arribar fins al mes de març i retenir la presidència uns mesos es basa en la necessitat d'endreçar els comptes.

"La decisió de Bartomeu d'arribar fins al mes de març i retenir la presidència uns mesos es basa en la necessitat d'endreçar els comptes"

En el cas Messi, Bartomeu ha fet el mateix, intentar resistir al club. Hi ha dues possibles solucions ara: que Messi es quedi al club, molt improbable; o que Messi se'n vagi deixant diners al club. La qüestió és quants diners i com s'ho fa Bartomeu per acceptar els diners sense que quedi la percepció que ha venut Messi per arreglar la casa. El punt de vista esportiu no ha estat una de les prioritats de la directiva i tampoc ho serà ara.

3. A les eleccions hi haurà alternatives que proposin, com a mínim, un canvi de rumb. Una altra cosa és que al soci li puguin fer vertigen aquestes alternatives. Però n'hi ha. Evidentment, també apareixerà una branca continuista que serà competitiva a les eleccions. I ho dic perquè el soci del Barça ho ha demostrat sobradament amb la seva manera de votar. Sobre les alternatives, caldrà veure si són sòlides, consistents i seductores. I potser és massa aviat per saber si hi haurà aliances de candidatures i amb quins noms. Tot just s'ha iniciat el serial de Messi, pel mig hi ha una moció de censura i queda molt per escoltar les propostes electorals.

Leo Messi celebra un gol del Barça al Bernabéu. Foto: FC Barcelona

Danae Boronat: "Bartomeu mai ha estat a l'alçada del càrrec"

1. S'hi amaga una frustració per part de Messi, que s'ha anat incrementant amb el pas dels anys i amb el fet que el Barça no hagi competit per arribar a finals de Champions, tot i anar guanyant lligues. També hi ha la frustració de veure com s'ha anat desmuntant la millor generació de la història del Barça, amb jugadors com Xavi i Iniesta, i com no s'ha sabut fer una transició cap a un equip competitiu. Esportivament, no tinc cap dubte que el Barça perd més sense Messi que Messi sense el Barça, i tinc molts dubtes de la viabilitat esportiva del projecte a curt termini. Pot ser que l'equip no competeixi la Lliga o que pateixi per entrar a la Champions. La pèrdua serà traumàtica, esportivament quedés molt tocat. Fins ara, Messi ha capitalitzat el joc i ha definit la majoria de situacions controvertides. Ell resolía els partits, i no veig qui -sumant-hi la marxa de Luis Suárez- pot articular l'equip.

"Esportivament, no tinc cap dubte que el Barça perd més sense Messi que Messi sense el Barça, i tinc molts dubtes de la viabilitat esportiva del projecte a curt termini"

2. Evidentment, és seguir en la línia d'un presidència que no va de cara. Sempre ha evitat prendre decisions. Per mi és una junta, i una figura de president, que mai han estat a l'alçada del càrrec. Si ets president, has de prendre decisions difícils, controvertides. Però Bartomeu prefereix no embrutar-se les mans, i posa un ídol del club entre l'espasa i la paret perquè qui quedi assenyalat sigui Messi i no ell. Que la gent vegi com a dolent el jugador, que ha marxat perquè ha volgut, segons aquesta versió. I, mentre l'argentí no expliqui la seva, molta gent compra la de Bartomeu, segons la qual el capità marxa i deixa tirat el club en una situació complicada. Al darrere d'aquest moviment, una vegada més, hi ha la por d'afrontar un problema de cara. En el rerefons hi ha vendre Messi per quadrar els números, però Bartomeu no vol sortir a la foto com el president que ho va fer.

3. No sé si n'hi ha prou, però sí que sé que no n'hi ha cap que enganxi. No es veu una figura clara que pugui aglutinar molt pes o molt interès per part del soci. És interessant que hi hagi bastantes candidatures, però ara no hi ha ningú que creï expectativa d'il·lusió. Bartomeu és herència de Rosell, i Rosell surt com surt del club. L'actual president guanya les eleccions gràcies a un triplet. Fa massa anys que aguantem una sèrie de gent que tenen un tipus de perfil, i és sa i democràtic que entri un altre tipus de persona, que no hi hagi un candidat col·locat per ells. Però a hores d'ara encara fa falta una unió de forces o algú que tingui més pes, que sigui més potent a l'hora d'engrescar la gent.

Leo Messi, al partit d'ahir contra l'Osasuna Foto: Europa Press

Sique Rodríguez: "No hi ha un pla per substituir Messi"

1. Messi vol marxar perquè el preocupa la situació esportiva. Veu que té una edat i les oportunitats de guanyar la Champions se li escapen. Busca un entrenador amb qui senti que té *feeling* i l'entengui, per això ara ha parlat amb Guardiola. És una sensació que també tindria amb Xavi i que amb Koeman no sembla que existeixi. I, volent marxar, assenyala Bartomeu, perquè la política esportiva és erràtica, amb l'exemple d'haver tingut cinc directors esportius en sis anys. Messi veu que el club no pot canviar l'equip, perquè li transmeten que el moment econòmic és complex per fitxar. I hem de tenir present que Messi va créixer amb Ronaldinho, i en va veure la part bona i també la dolenta. Recorda aquell final. I sap que el Camp Nou l'estima molt, però que també pot ser molt cruel. L'any passat, a l'inici de la temporada, ja va enviar alguns missatges. De fet, el que és una anomalia és que hagi resistit 20 anys al club i 17 anys al primer equip.

"El Barça és el Titanic i Bartomeu és Houdini. I això ha pesat en la decisió de Messi, que mai s'ha cregut el president, perquè és especialista en les mitges veritats"

El problema per al Barça és que no té cap pla, és una fugida constant cap endavant. No hi ha un pla per substituir Messi. L'adeu de Neymar hauria pogut ser una bona operació si haguessis cobrat tots els milions i l'haguessis encertat portant Mbappé per menys diners. Però es van gastar

tots els diners en Coutinho i Dembélé, i allò es va convertir en una operació nefasta. El que era clau aquests anys era treballar en el substitut de Messi, detectar el gran jugador d'Europa del moment i lligar-lo com a relleu. Perquè, ara, Messi deixa un forat tremend. El Barça és el Titanic i Bartomeu és Houdini. I això ha pesat en la decisió de Messi, que mai s'ha cregut el president, perquè és especialista en les mitges veritats.

2. Ara s'està jugant la batalla econòmica i mediàtica. Messi voldrà marxar gratis i el Barça voldrà ingressar diners. I Bartomeu, davant de tot això, es protegeix públicament. Si Messi diu clarament que vol marxar, Bartomeu creu que queda exonerat de la situació. El projecte esportiu ja està condicionat, perquè dilluns comença la pretemporada, i encara que Bartomeu marxés, Koeman ja és l'entrenador i els fitxatges estan encaminats. Bartomeu, per tant, es protegeix mediàticament. Fa de màrtir. El president i la seva junta volen continuar per diversos motius: per la qüestió econòmica; pels fronts judicials que té oberts el club, i des de dins del club és més fàcil protegir-se; i per la necessitat que té l'entorn de l'actual directiva de preparar una candidatura. A banda d'això, a ningú li agrada dimitir.

"Ara s'està jugant la batalla econòmica i mediàtica. Messi voldrà marxar gratis i el Barça voldrà ingressar diners. I Bartomeu, davant de tot això, es protegeix públicament"

3. La grandesa del Barça és que detectes que sempre hi ha moviment, per molt que això faci que sigui un club més difícil de gestionar. El Barça és un club viu, a diferència del Madrid, que no té aquesta riquesa d'entorn. Sobre les eleccions, Víctor Font fa temps que es prepara i això li dona cert avantatge, i tinc la percepció que Jordi Roche també apareixerà amb un projecte que pot tenir cara i ulls. Caldrà veure què fa Laporta i quin suports tindria, més enllà de l'ascendent moral i l'impacte mediàtic. Els poders polítics i econòmics influeixen sempre, però el futbol és molt més simple. Si els resultats acompanyen, segueixen els que manen. Si no hi ha resultats, tenen més opcions els que són fora. I els noms dels fitxatges que apareguin en campanya importen. Víctor Font té la carta de Xavi, però falta saber les cartes dels altres.

Messi i Puyol, celebrant un gol. Foto: Europa Press

Sònia Gelmà: "Es quedi o no Messi, el Barça ja no és favorit"

1. És evident que s'hi amaga el desgavell de projecte esportiu que hi ha ara mateix al Barça. Any rere any, en els últims cinc, s'ha anat debilitant. Messi ha experimentat sensacions que no tenia com a jugador del primer equip. Sempre havia guanyat coses, amb excepcions puntuals com l'any del Tata Martino, però fins i tot en aquest cas al seu voltant hi veia un equip i pensava que podia anar a millor, fruit de l'arribada de Neymar. L'argentí és conscient que l'equip s'ha debilitat, que la columna vertebral va fent anys, i que l'any que ve no serà millor que ara. En els últims anys, per exemple, el Barça ja no ha estat favorit en Champions, com va passar la temporada passada contra el Liverpool, que li'n va clar quatre a Anfield. Enguany passa el mateix, però de manera encara més clara: abans del 2-8 contra el Bayern, ja es veia difícil passar l'eliminatòria contra el Nàpols.

Es quedi o no Messi, el Barça ja no serà favorit. No tens un equip competitiu. La seva carrera és a punt d'acabar i té l'ambició, lícita, de continuar guanyant. L'adeu és perquè el Barça ja no és entre els millors d'Europa, amb ell o sense. No té sintonia amb cap estament del club, no ha ajudat que es prescindixi de Luis Suárez, i no hi ha director esportiu. Amb el secretari tècnic -fins fa poc Eric Abidal- tampoc s'hi portava bé, i no té complicitat amb la junta. Prefereix provar sort en els pocs anys de vida esportiva que li queden. Ara mateix, de fet, no es pot parlar de projecte esportiu al Barça. S'ha fixat Koeman, i ens hem fixat en la neteja que va fer al València, no en com juguen els seus equips. És l'encarregat de l'enderroc, però l'edifici l'haurà d'aixecar el següent. La plantilla que té el Barça, a l'espera del que passi al mercat, no sembla que sigui una de les millors d'Europa.

2. El gest de traslladar a Messi que es pronuncii i ell se sacrifiqui és de cara a la galeria, un moviment defensiu en aquesta partida d'escacs. Seria realment sorprenent que l'argentí ho

acceptés. La marxa de Bartomeu a 30 d'agost no solucionaria que el projecte esportiu del Barça sigui molt dubtós, i Messi no confia en les persones que han de gestionar aquest projecte, més enllà de Bartomeu. La situació no s'arreglarà. El president hauria d'haver plegat després del 2-8, i va tenir una segona oportunitat per fer-ho quan la llegenda més gran del club envia un burofax per marxar.

"El gest de Bartomeu de traslladar a Messi que es pronuncii i ell se sacrifiqui és de cara a la galeria, un moviment defensiu en aquesta partida d'escacs"

Si consideres que el projecte està esgotat, has de marxar en aquell moment. A partir d'aquí, no plega perquè hi ha en joc el seu patrimoni. Es podria haver deixat el club en mans del seu vicepresident, i convocar eleccions en la primera data possible. Si ell no ha pres la decisió de plegar, no ha de ser Messi qui l'hi digui. Qualsevol que el conegui sap que el capità porta mesos queixant-se que l'acusin de manegar ell el club. Ni fitxa Antoine Griezmann, ni diu que mantinguin Ernesto Valverde. Li poden demanar opinió, però la decisió la pren el president. L'últim que farà Messi és sortir públicament a dir que mana ell.

3. Encara resten mesos per les eleccions i queden noms per aparèixer. Alguns potser no arriben al final de la cursa, i altres que poden aparèixer a última hora, històricament sempre ha passat. Em fa la sensació que qualsevol que tingui una idea, que hi hagi pensat, que tingui noms i hagi intentat veure la formulació de reiniciar el Barça, ja serà millor que el que hi ha actualment. Ara ja ningú té una idea, intenten sobreviure. Qualsevol que arribi portarà aire fresc. De moment, no sé si hi haurà candidatura continuista: ho veig difícil, sobretot que tinguin opcions, perquè s'han desgastat. No ajuden els sis anys de mandat.

El president del Barça i Messi signant el nou contracte Foto: Miguel Ruiz / FCB

Roger Saperas: "És una broma de mal gust dir que el burofax és una sorpresa"

1. S'hi amaga un fracàs de gestió esportiva absolut. En els nou anys de maduresa futbolística de Messi, dels 24 als 33, només ha guanyat una Champions. És significatiu del que s'ha fet les últimes temporades i de les decisions que ha anat prenent Bartomeu des que guanya les eleccions amb aquell eslògan de *Triplet i trident*. En aquella primera temporada al càrrec té Andoni Zubizarreta com a director esportiu, que era una elecció del mandat de Sandro Rosell però sobretot de Guardiola, que és qui el tria. Se'l carreguen al gener i Bartomeu comença a prendre decisions: Pep Segura, Robert Fernández, Éric Abidal -que ja no hi és- i Ramon Planes són els secretaris tècnics del mandat. I, a la banqueta, hi han passat Luis Enrique -el tria Zubizarreta-, Ernesto Valverde, Quique Setién i ara Ronald Koeman.

En els primers set anys de Messi a l'equip, hi apareix Txiki de secretari tècnic i Frank Rijkaard i Guardiola com a entrenadors, i l'argentí guanya tres Champions. És una broma de mal gust dir que el burofax és una sorpresa, perquè Messi és conscient de la deriva de l'equip. L'última renovació és del 2017 i, després de les desfetes dels últims anys -Roma, Liverpool- ja no ha volgut renovar. El burofax no pot sorprendre ningú.

2. Hi ha aquest globus sonda de dir que plega, la qual cosa suposa el fracàs personal de Bartomeu en el cas Messi. Es tracta del possible adeu del millor jugador de la història, format al Barça, i la reacció és una notícia a través de la premsa. Els seus assessors -com Jaume Masferrer- poden dir que és una jugada mestra, que ara la pilota és a la teulada del jugador. Però que el president no es pugui asseure cara a cara amb ell per gestionar aquest adeu és molt significatiu. Amb Suárez es va fer tot amb una trucada, és incapaç de mantenir contacte directe amb les estrelles. Hem de veure com ha marxat el trident: Neymar, pagant la clàusula sense que el club s'hagués assabentat dels moviments; Suárez, amb una trucada d'un minut de Koeman; i Messi, penjant d'un fil. En tot cas, si plega Bartomeu només ho farà ell, no la junta. La voluntat evident és tancar l'exercici econòmic i evitar l'acció de responsabilitat, que és el que es va fer contra la junta de Laporta.

"La voluntat evident de Bartomeu és tancar l'exercici econòmic i evitar l'acció de responsabilitat"

3. Se'm fa difícil valorar quina és la força que tenen aquestes opcions. Segurament Víctor Font és el que porta més temps preparat, i per això és el que té més risc de perdre. No sé si comptava amb la presència de Laporta, que ja veurem quin ganxo té entre els socis després d'haver-se presentat també a les últimes eleccions. També hi ha Benedito, que ja ho ha provat. La resta d'opcions tenen el primer objectiu de tenir el tall de les signatures. Se'm fa difícil veure l'escenari. Ja veurem qui és l'enemic a abatre si no hi ha una candidatura continuista des de la junta. Crec que aquí s'obre un debat interessant. Guanyi qui guanyi, veurem el rumb que es pren, com i amb qui s'estructura. El model està clar: quan el Barça ha guanyat més és amb Cruyff i Guardiola. No n'hi ha prou amb predicar, cal exercir.